

dosežke le čestitati. Ne gleda pa le v preteklost. Vznemirjajo ga tudi sodobni problemi, zlasti tisti, ki spreminjajo koprsko podeželje, kot je sodobni promet, ohranjanje značilne kmetijske proizvodnje, poselitev k depopulaciji nagnjenih območij in tudi varstvo okolja. V njegovem raziskovalnem delu odsevajo zadržanosti poti njegovega razvoja, saj izhaja iz pokrajine, kjer se stikajo različni tipi okolja in življenja. Pozna se, da je bil učitelj na vseh stopnjah izobraževanja, od osnovne do visoke šole, saj je njegova metoda prikazovanja nazorna, vabljiva, temelječa na dokumentaciji, vsestransko pretehtanih spoznanjih in širokem obzorju. Njegovo visokošolsko področje so bili razvoj civilizacije, politična in ekonomska zgodovina, v geografiji pa socialnogeografska podoba zlasti naše pokrajine. Končno se je znašel v razmerah, da proučuje jezikovne posebnosti imen, ki marsikaj povedo o pokrajini. Tudi njegov priimek, ki je latinskega izvora, prevzela pa ga je (kot titlus) celo cerkvenoslovanščina, kaže na korenine v tem delu naše domovine. Raziskovanje teh korenin je pomembno tudi za današnje razumevanje razmer in tokov v živahnem Slovenskem oz. Koprskem primorju. Ko je keltska in rimska preteklost prepustila prostor novim tokovom v evropskem razmeščanju narodov in so tu zaživeli Slovenci, so ti spoštovali pokrajino in preteklost ter v njej negovali civilizacijske dosežke. Novi časi so prinesli še kaj in prav zato so Titlova raziskovanja tako pomembna. Želimo mu, da se mu vedrina, življenjska moč, raziskovalna vnema in pisalo še dolgo ne nakrhajo.

Avguštin Lah

Ob šestdesetletnici mag. Dušana Faturja

Zaradi časovnega zamika pri izhajanju Geografskega vestnika z zamudo beležimo šestdesetletnico mag. Dušana Faturja, geografa ter dejavnega slovenskega prostorskega planerja. Jubilant se je rodil 16. novembra 1933 v Ljubljani. Po končani klasični gimnaziji je študiral geografijo in diplomiral leta 1959 na geografskem oddelku Prirodoslovno-matematične fakultete. Po opravljenem študiju se je najprej zaposlil na Zavodu za urbanizem v Ljubljani, kasnejšem Ljubljanskem urbanističnem zavodu. Po l. 1974 je služboval na Republiškem zavodu za regionalno prostorsko planiranje. Od leta 1981 do 1991 pa je delal na Ministrstvu za varstvo okolja in urejanju prostora. Vmes (1980–81) je bil dve leti direktor Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani.

Na teh delovnih mestih se je Duško Fatur večji del ukvarjal s pripravo prostorskoplanerske dokumentacije za graditev oziroma konstrukcijo infrastrukturnih objektov. Naloga še zdaleč ni bila preprosta, saj v tem času ni bilo niti izpopolnjene zakonodaje niti ustrezne prakse, ki bi urejala to področje. Večina pozornosti se je namenjala urbanizmu, podeželje in infrastrukturne naprave, zlasti na regionalni

ravni, pa so obstajali ob strani, čeprav so zaradi intenzivne industrializacije doživljali daljnosežne posege. Ob izdajanju lokacijskih dovoljenj za gradnjo regionalnih prometnic, energetskih objektov, vodnogospodarskih naprav itd., ki so jih oblikovali v velikem številu primerov prav ob njegovem sodelovanju, je bilo treba vso to problematiko reševati na celovit način. Večina teh gradenj je namreč takega značaja, da zadeva veliko drugih uporabnikov prostora in hkrati tudi širše družbene interese. Značilno je, da so se ob teh nalogah, veliko prej kot drugod, pojavila tudi ekološka vprašanja, ki jim je jubilent ves čas namenjal veliko pozornosti. Pa še nekaj je treba zapisati. V tistih časih je bila na področju prostorskega planiranja zaposlena le peščica geografov, nemara manj kot deset. Tako je Duško Fatur tudi v tem pogledu, poleg Vladimirja Kokoleta, Stanka Polajnarja, Andreja Briškega, Marije Cerkvnikove, Silvana Prodana, Vere Kokoletove in še nekaterih, odpiral to za geografijo in geografe docela novo področje. Na njem je sicer vladala velika strokovna konkurenca, a je geografija s svojim kompleksnim interpretiranjem nudila mnoge nove metodološke in vsebinske poglede. Kako je bila vsa ta problematika nedodelana, je nemara najbolje razvidno iz jubilentovega magistrskega dela "Lokacija proizvodnih objektov v investicijski gradnji", v katerem je na podlagi bogatih izkušenj (vodil je preko 600 lokacijskih postopkov na makro- in mikro-regionalni ravni) predlagal nov metodološki in zakonodajni postopek za to regionalnoplanersko področje. Vsekakor je bil jubilent eden redkih prostorskih planerjev in še bolj redkih geografov v tej dejavnosti, ki so regionalno planiranje ne le načrtovali, ampak tudi uresničevali.

Drugo jubilentovo delovno področje je bil promet. Z njim se je sicer ukvarjal že pri izdaji lokacijskih dovoljenj in pri snovanju prometne infrastrukture za prostorske sestavine republiškega družbenega plana, docela pa se mu je posvetil, ko se je zaposlil kot namestnik ministra in vladni svetnik na Ministrstvu za promet. Njegova posebna pozornost je veljala avtocestam, njihovi graditvi, poteku in finančni zasnovi. Tako je bil soavtor akcije za bencinski dinar. Zavzemal se je za kompleksno in celovito reševanje prometa v Sloveniji in v ta namen vodil posebno logistično komisijo pri ministrstvu. Je tudi med pobudniki akcije, da bi uvedli dodatni bencinski tolar za gradnjo kolesarskih stez v Sloveniji.

O teh regionalnih, infrastrukturnih in ekoloških problemih je poročal na mnogih prireditvah doma in v Evropi, še posebej ko so jih obravnavali na ravni Alp ali skupnosti Alpe-Jadran, kjer so bili slovenski prostorski planerji vrsto let nad vse dejavni.

Ob tako plodni in uspešni dejavnosti našemu jubilantu iskreno čestitamo in obenem izražamo željo, da bi tudi v prihodnje uveljavljal, na enak pokončen način kot doslej, svoje geografsko in strokovno zanimanje v dobrobit urejanja slovenske pokrajine.